

har, og at det saa viser sig ved Eftervejning, at Vægten er mindre. Ærede Medlemmer vil af Bemærkningerne til Lovforslaget se, at dette forholder sig rigtigt i Henhold til de Opgørelser, der har fundet Sted.

Da man i 1911 indførte Paabud om Mærkning af Smør og Flæsk, var det foranlediget ved, at man i 1907 i England havde indført en Lov, der paabød, at der ikke maatte indføres Smør med over 16 pCt. Vand. Nu er der i Irland gennemført en Lov, som paabyder Stempeling af Æg, der udføres til England, og Statskonsulent Faber har derfor ment det formaalstjenligt, at vi her i Danmark, som har et saa stort Marked derovre, ogsaa stemplede Æggene, ligesom vi gør det med Flæsk og Smør.

Der har været rettet forskellige Indvendinger imod denne Mærkning; man har bl. a. sagt, at andetsteds fra indførte Æg kunde stemples som og derefter udføres som danske Æg. Det samme maatte jo gælde Smør og Flæsk, men man har aldrig hørt saadant omtale. Men for øvrigt gives der i Lovforslaget Bestemmelser, som tilsigter at modvirke dette, nemlig ved at der gives Landbrugsministeren Bemyndigelse til at tilbageholde Prøver, saaledes at man stadig er klar over og i paakommende Tilfælde kan gribe ind overfor dem, som forsøger at omgaa Løven, ligesom det ogsaa bestemmes at her til Landet importerede Æg skal stemples. Der er jo forskellige Straffebestemmelser, der kan bringes til Anvendelse; disse Straffebestemmelser er i Overensstemmelse med Loven af 1911, som jeg nævnte før.

Jeg tror, at Lovforslaget er en Nødvendighed, og jeg haaber, at det høje Ting vil behandle det velvilligt, saaledes at det kan vedtages snarest muligt. Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Tingets Vedtagelse.

Kyed: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet bemærkede, at det muligvis var en Fejl, at man i 1911 ikke fik medtaget Æggene under Lovgivningen, men at man har ventet dermed indtil nu. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det er altid gaaet saadan i al Lovgivning vedrørende Kontrol med vor Landbrugseksport, at man først er skredet til Lovgivning i saa Henseende, naar man fra Producenterne eller fra Handelsstanden har krævet en saadan og Forholdene har vist sig modne dertil. Paa den Maade er det gaaet med vor Lovgivning vedrørende Lurmærket enten til Smør eller Flæsk, og saaledes gik det med Lovgiv-

ningen om Osteeksporten og om kondenseret Mælk og Fløde, og hvad dertil hører; og det sidste, vi nu tager med, er Æggene.

Der er ingen Tvivl om, da Æggene spiller en saa stor Rolle som Udførselsvare — det er vor tredje største Eksportvare —, at det er betimeligt, at alt, hvad der kan være at klage over med Hensyn til denne Eksportvare, maa vi søge at faa fjernet; og det tilsigtes gennem det Forslag, som her er fremsat. Men ser vi paa Lurmærkeloven for Smørrets Vedkommende, har det været meget lettere at lovgive her, end det er for Æggene; thi for vort Smørs Vedkommende er Lurmærket ikke alene et Landsmærke, men samtidig et Kvalitetsmærke, et Mærke, som kun gælder en eneste Kvalitet; man kender i Udlandet kun eet Mærke for dansk Smør og kun en eneste Kvalitet. Men for Æggenes Vedkommende kender vi flere forskellige Slags. Der er for det første frisklagte prima Æg, og dernæst eksporterer vi en Del af Efteraaret sekunda Æg; og her er det et Spørgsmaal, om ikke disse sekunda Æg vil komme til at skade os noget; vi kommer til at stemple dem som dansk Produkt, hvorledes man nu vil gøre det. Endvidere har vi Eksport af det, man i Handelssproget kalder picklede Æg, Æg, som er underkastede en Præserveringsmetode, saaledes at de kan gemmes til Tider paa Aaret, hvor man faar den største Pris frem, og hvor Ægproduktionen er lille. Endelig har man noget, som ikke er stærkt fremme herhjemme, men som bruges meget i Irland, det er, at man paa den Tid, hvor Ægproduktionen er stor, altsaa om Sommeren, hensætter en stor Del af Produktionen i Kølehuse; og disse saakaldte Kølehuseg bliver saa taget frem om Efteraaret, naar Produktionen er lille, og bliver solgt til fordelagtige Priser. Som sagt, herhjemme er man ikke kommet meget ind paa den Form; men man er dog begyndt derpaa, og man maa jo ikke afskære os fra, hvis det er rentabelt, ogsaa at kunne tage dette i Brug.

Af denne Grund kommer man ved Mærkningen af Æggene til at staa i en vanskeligere Stilling end ved Mærkningen af Smør og Flæsk. Vi skal jo ikke alene have Æggene mærket som danske Æg, men ogsaa gerne paa den Maade, at der bliver en kendeelig Adskillelse mellem de forskellige Slags Æg, prima frisklagte, sekunda Æg, præserverede Æg og eventuelt Kølehuseg. Men der er ingen Tvivl om, at man maa kunne naa til et Resultat her, og jeg forventer, da Forslaget jo nok gaar i Udvalg,